

अनवमः अन्यूनः ॥ २ ॥ सः प्रसिद्धः कामशत्रुः शंबरस्तमात्मनः शत्रुं विदित्वा हृत्वा समुद्रे प्रास्य प्रक्षिप्य गृहमगादिति ॥ ३ ॥ निर्जगार गिलितवान् ॥ ४ ॥ स्वधितिना शस्त्रिकया अवद्यन् अवाद्यन् खंडितवन्तः ॥ ५ ॥ तत्त्वं कामोऽयं तव भर्तेति उत्पत्तिं श्रीकृष्णाद्बुक्मिण्यामुत्पन्नइति ॥ ६ ॥ यशस्विनीपतिव्रता भर्तृदेहप्राप्तिप्रतीक्षमाणा ॥ ७ ॥ तं शिशुं कामदेवं बुध्वा विज्ञाय ॥ ८ ॥ विभ्रमं संमोहम् ॥ ९ ॥ अंगहेराजन् सौरतैर्भावैः उपत

स एव जातो वैदभ्यां कृष्णवीर्यसमुद्भवः ॥ प्रद्युम्न इति विख्यातः सर्वतोऽनवमः पितुः ॥ २ ॥ तं शंबरः कामरूपी हृत्वा तोकमनिर्दशम् ॥ स विदित्वात्मनः शत्रुं प्रास्योदन्वत्यगाद्गृहम् ॥ ३ ॥ तं निर्जगार बलवान्मीनः सोऽप्यपरैः सह ॥ वृतो जालेन महता गृहीतो मत्स्यजीविभिः ॥ ४ ॥ तं शंबराय कैवर्ता उपाजद्गुरुपायनम् ॥ सूदा महानसं नीत्वाऽवद्यन् स्वधितिनाऽद्भुतम् ॥ ५ ॥ दृष्ट्वा तद्दुदरे बालं मायावत्यै न्यवेदयन् ॥ नारदोऽकथयत्सर्वं तस्याः शंकितचेतसः ॥ बालस्य तत्त्वमुत्पत्तिं मत्स्योदरनिवेशनम् ॥ ६ ॥ सा च कामस्य वैपत्नी रतिर्नाम यशस्विनी ॥ पत्युर्निर्दग्धदेहस्य देहोत्पत्तिं प्रतीक्षती ॥ ७ ॥ निरूपिता शंबरेण सा सूपौदनसाधने ॥ कामदेवं शिशुं बुध्वा चक्रे स्नेहं तदाऽर्भके ॥ ८ ॥ नातिदीर्घेण कालेन सकाष्णीं रूढयौवनः ॥ जनयामास नारीणां वीक्षन्तीनां च विभ्रमम् ॥ ९ ॥ सा तं पतिं पद्मदलायतेक्षणं प्रलंबबाहुं नरलोकसुंदरम् ॥ सब्रीडहासोत्तभितभ्रुवेक्षती प्रीत्योपतस्थे रतिरंगसौरतैः ॥ १० ॥ तामाह भगवान् कार्ष्णिर्मातस्ते मतिरन्यथा ॥ मातृभावमतिक्रम्य वर्तसे कामिनी यथा ॥ ११ ॥ रतिरुवाच भवान् नारायणसुतः शंबरेणाहृतो गृहात् ॥ अहं तेऽधिकृतापत्नीरतिः कामो भवान्प्रभो ॥ १२ ॥ एषत्वाऽनिर्दशं सिंघावक्षिपच्छंबरोऽसुरः ॥ मत्स्योऽग्रसीत्तद्दुदरादिह प्राप्तो भवान्प्रभो ॥ १३ ॥ तमिमं जहि दुर्धर्षं दुर्जयं शत्रुमात्मनः ॥ मायाशतविदं त्वंच मायाभिर्मोहनादिभिः ॥ १४ ॥ परिशोचति ते माता कुररी वगतप्रजा ॥ पुत्रस्नेहाकुलादीनां विवत्सा गौरिवातुरा ॥ १५ ॥

स्थे अभजत् ॥ १० ॥ ११ ॥ अधिकृतापत्नीत्यत्र हेतुः रतिरहं भवान् काम इति ॥ १२ ॥ १३ ॥ दुर्जयत्वे हेतुः मायाशतविदमिति कथं तर्हि हंतव्यस्तत्राह मायाभिरिति ॥ १४ ॥ नचात्र विलंबः कार्य इत्याह परिशोचति रोदितीत्यर्थः ॥ १५ ॥